

Roš hašana - prvi dan

Berešit 21,1 - 21,34

B"H

& Bamidbar 29,1 - 29,6

Rišon/Kohen 21,1-4 -- Prvi Pozvanik/Koen

Va'HAŠEM pakad et-Sara ka'ašer amar vaja'as HAŠEM le-Sara ka'ašer diber.

(poglavlje 21)

1 VJEČNI se sjeti Sare kako je rekao i učini joj kako je obećao: 2 Sara začne i rodi Avrahamu sina u njegovoj starosti - u vrijeme koje je B-g označio. 3 Avraham nadjene ime Jichak svome sinu što mu ga Sara rodi. 4 I poslije osam dana obreza Avraham svoga sina Jichaka, kako mu je B-g naredio.

Šeni/Levi 21,5-12 -- Drugi Pozvanik/Levi

Ve'Avraham ben-me'at šana behivaled lo et Jichak beno.

5 Avrahamu bijaše stotinu godina kad mu se rodio sin Jichak. 6 Sara reče: »Dade mi B-g da se nasmijem, i tko god to čuje nasmijat će mi se.« 7 Još doda: »Tko bi ikad rekao Avrahamu: djecu će ti Sara doжити! Ipak sina mu rodih u starosti.« 8 Dijete je raslo i bilo od sise odbijeno. A u dan u koji Jichak bijaše od sise odbijen Avraham priredi veliku gozbu. 9 Jednom opazi Sara gdje se sin koga je Egipćanka Hagar Avrahamu rodila igra s njezinim sinom Jichakom, 10 pa reče Avrahamu: »Otjeraj tu sluškinju i njezina sina, jer sin sluškinje ne smije biti baštinik s mojim sinom - s Jichakom!« 11 To je Avrahamu bilo nemilo, jer je i Jišmael bio njegov sin. 12 Ali B-g reče Avrahamu: »Nemoj se uznemirivati zbog dječaka i zbog svoje sluškinje; sve što ti kaže Sara poslušaj, jer će Jichakovo potomstvo tebi ovjekovječiti ime.

Šliši 21,13-21 -- Treći Pozvanik

Vegam et-ben-ha'ama legoj asimenu ki zar'aha hu.

13 I od sina tvoje sluškinje podići ću velik narod, jer je tvoj potomak.« 14 Rano ujutro Avraham uze kruha i mješinicu vode pa dade Hagar; stavi to na njezina ramena, zajedno s dječakom, te je otpusti. Vrludala je amo tamo po pustinji Beer Ševe. 15 Potrošivši vodu iz mješinice, ostavi dijete pod jednim grmom, 16 a sama ode i sjede nasuprot, daleko koliko lûk može dobaciti. Govorila je u sebi: »Neću da vidim kako dijete umire.« Sjedeći tako, udari u jecanje. 17 B-g ču plač dječaka te anđeo B-žji zovne s neba Hagar i reče joj: »Što ti je, Hagar? Ne boj se! Jer je B-g čuo plač dječaka u njegovoj nevolji. 18 Na noge! Digni dječaka i utješi ga, jer od njega ću podići velik narod.« 19 Tada joj B-g otvori oči pa ona opazi studenac. Ode i napuni vodom mješinicu pa napoji dječaka. 20 B-g je

bio s dječakom te je rastao i odrastao. Živio je u pustinji te postao vješt u strijeljanju iz lûka. 21 Dom mu bijaše u pustinji Paran; a njegova mu majka dobavi ženu iz zemlje egipatske.

Revi'i 21,22-27 -- Četvrti Pozvanik

Vajehi ba'et hahi vajomer Avimeleh uFihol sar-ceva'o el-Avraham lemor Elohim imeha behol ašer-ata ose.

22 U to vrijeme Avimelek - koga je pratio Fikol, zapovjednik njegove vojske - reče Avrahamu: »B-g je s tobom u svemu što radiš. 23 Stoga mi se ovdje i sada zakuni B-gom da nećeš varati ni mene ni moju rodbinu i prijatelje, nego da ćeš se prema meni i prema zemlji u kojoj sad boraviš ponašati pošteno, kao što sam se ja prema tebi ponio.« 24 »Kunem se«, odgovori Avraham. 25 Onda Avraham prekori Avimeleka zbog zdenca vode što su ga Avimelekove sluge bile prisvojile. 26 A Avimelek reče: »Ne znam tko je to učinio; ni ti me nisi o tome obavijestio, niti sam ja o tome čuo, osim danas.« 27 Avraham uzme ovaca i goveda pa ih dade Avimeleku te njih dvojica sklope savez.

Hamiši 21,28-34 -- Peti Pozvanik

Vajacev Avraham et-ševa kivsot hacon levadehen.

28 Potom Avraham razluči napose sedam janjaca od stada. 29 Nato Avimelek zapita Avrahama: »Što znači ovih sedam janjaca koje si na stranu stavio?« 30 A on odgovori: »Primi ovih sedam janjaca iz moje ruke da mi bude dokazom da sam ja iskopao ovaj zdenac.« 31 Zato se ono mjesto nazvalo Beer Ševa; jer se njih dvojica ondje zakleše. 32 Pošto su sklopili savez kod Beer Ševe, Avimelek i zapovjednik njegove vojske Fikol odu i vrata se u zemlju Filistejaca. 33 Avraham zasađi kod Beer Ševe tamarisku i ondje zazove ime VJEČNOG - B-ga vječnoga. 34 Dugo je vremena Avraham proveo u zemlji filistejskoj kao pridošlica.

Maftir Bamidbar 29,1 - 29,6

Uvahodeš hašvi'i be'ehad lahodeš mikra-kodeš jihje lahem kol-melehet avoda lo ta'asu jom teru'a jihje lahem.

1 'U sedmome mjesecu, na prvi dan mjeseca, imajte sveti saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. Neka vam to bude Dan sazivanja. 2 Za paljenicu na ugodan miris VJEČNOM prinesite: jednoga junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca bez mane. 3 Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješana s uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije desetine efe na ovna 4 i jedna desetina efe na svakoga od onih sedam janjaca. 5 Neka bude jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši obred pomirenja. 6 Neka to bude povrh paljenice o mlađaku mjesecu i njezine prinosnice, povrh trajne paljenice i njezine prinosnice i povrh njihovih propisanih ljevanica, žrtva spaljena na ugodan miris VJEČNOM.'

Haftara - Roš hašana 1. dan

I Samuelova 1,1 - 2,10

Vajehi iš ehad min-haRamatajim Cofim mehar Efrajim ušemo Elkana ben-Jeroham ben-Elihu ben-Tohu ven-Cuf Efrati.

(poglavlje 1)

1 U Ramatajim Cofimu živio jedan čovjek iz gore Efrajimove po imenu Elkana, sin Jerohama, sina Elihua, sina Tohua, sina Cufova, Efrajimpljanin. 2 Imao je dvije žene. Jedna se zvala Hana, druga Pnina. Pnina je imala djece, a Hana je bila bez djece. 3 Taj je čovjek išao svake godine iz svojega grada, da se u Šilu pokloni VJEČNOM nad vojskama i da mu žrtvuje. Obadva sina Elijeva, Hofni i Pinehas, bila su tamo svećenici VJEČNOG. 4 Kadgod bi Elkana prinio žrtvu, mogao je svojoj ženi Pnini sa svima njezinim sinovima i kćerima dati više žrtvenih dijelova, 5 A Hani bi na svoju žalost dao samo jedan dio, premda je više ljubio Hanu. 6 Usto ju žalostila njezina takmica i dražila ju, jer joj VJEČNI nije bio udijelio djece. 7 Tako je išlo iz godine u godinu. Kadgod je išla u kuću VJEČNOG, onda bi je tako jako žalostila, da je plakala i ništa nije jela. 8 Njezin muž Elkana gledao ju tada utješiti: "Hana, zašto plačeš? Zašto ništa ne jedeš? Zašto si tako turobna? Zar ti ja nijesam više vtijedan nego deset djece?" 9 Kad se je opet jedanput držala žrtvena gozba u Šilu i pilo se, ustade Hana. Upravo je sjedio svećenik Eli na stolici na pragu svetišta VJEČNOG. 10 U dubokoj tuži molila se ona gorko plačući VJEČNOM, 11 I zavjetova ovo: " VJEČNI nad vojskama, ako pogledaš na muku sluškinje svoje i opomeneš me se i ne zaboraviš sluškinje svoje, nego daruješ sluškinji svojoj sina, onda ću ga ja, dok je god živ, posvetiti VJEČNOM, i britva neće doći na glavu njegovu." 12 Dok se je ona tako dugo molila pred VJEČNIM, promatrao je Eli usta njezina. 13 Hana je naime govorila tiho u sebi; samo su se micale usne njezine, a glas joj se nije mogao čuti. Stoga Eli pomisli da je pijana. 14 Eli je upita: "Dokle ćeš biti pijana? Gledaj, da se opet otriježniš!" 15 Hana odgovori: "Ah ne, gospodaru moj, ja sam nesretna žena. Vina i opojna pića nisam pila, nego sam izlila dušu svoju pred VJEČNIM. 16 Nemoj držati sluškinju svoju za ženu nevaljalul! Samo od velike brige i tuge tako sam se molila." 17 Eli joj odgovori: "Idi s mirom! B-g Izraelov ispunit će molbu tvoju, koju si mu upravela." 18 Ona odgovori: "Neka nađe sluškinja tvoja milost u očima tvojim!" Tada otide žena svojim putem, i jela je i nije više bila žalosna. 19 Kad sutradan rano obavije svoj poklon pred VJEČNIM, vratiše se natrag kući svojoj u Ramu. Elkana pozna ženu svoju Hanu, i VJEČNI se opomenu nje. 20 Kad prođe jedna godina, rodi Hana, koja je bila zatrudnjela, sina. Nadjenu mu ime Samuel; "jer", reče, "isprosih ga od VJEČNOG." 21 Kad je njezin muž Elkana sa svojom cijelom obitelji opet pošao, da prinese VJEČNOM godišnju žrtvu i ono, što je bio zavjetovao, 22 Ne pođe Hana, nego reče mužu svojemu: "Kad odojim dječaka, onda ću ga odvesti, da se pokaže pred VJEČNIM i da ostane tamo zauvijek." 23 Njezin muž Elkana reče joj: "Čini, kako ti se čini dobro! Ostani, dok ga ne odojiš! Neka VJEČNI ispuni svoje obećanje!" Tako osta žena, i dojila je sina svojega, dok ga ne odbi. 24 Čim ga je bila odbila, povede ga sa sobom uzevši trogodišnje goveče, efu brašna i mijeh vina. Tako ga uvede u

svetište VJEČNOG u Šilu. Dječak je bio tada još veoma mlad. 25 Kad zaklaše goveče i dječaka dovedoše k Eliju, 26 Reče ona: "Oprosti, gospodaru! Kako živ bio, gospodaru moj! Ja sam ona žena, koja je stajala ovdje kod tebe, da se pomoli VJEČNOM. 27 Molila sam se za ovoga dječaka. I usliši mi VJEČNO molbu, koju mu upravih. 28 Zato ga predajem VJEČNOM. Dok je god živ, neka je posvećen VJEČNOM!" Tada se ona ondje pokloni VJEČNOM.

(poglavlje 2)

1 Hana izreče ovu molitvu: "Obraduj se srce moje u VJEČNOM, odveć je velika sreća moja u VJEČNOM. Sad mogu usta svoja otvoriti pred neprijateljima svojim; jer se smijem radovati radi pomoći tvoje. 2 Nitko nije tako uzvišen kao VJEČNI; jer nema nijednoga osim tebe. Kao naš B-g nije nitko drugi bog! 3 Ne govorite toliko riječi oholih! U vašim ustima neka zamre svaka riječ drzovita, jer VJEČNI je B-g sveznajući, i on mjeri sva djela ljudska. 4 Slomit će se luk jakih, a slabi će se ogrnuti snagom. 5 Moraju siti u najam ići za kruh, a tko je gladovao, ima sad previše. Sedmero djece imat će, koja je bila neplodna, a koja je imala djece, izdisat će od bola. 6 VJEČNI je, koji ubija i opet oživljava, koji vodi u carstvo mrtvih i opet izvodi. 7 VJEČNI osiromaši i obogati, ponizi i uzvisi. 8 Iz praha podiže slaboga i iz buništa izvlači ubogoga, posadi ih uz knezove, određuje im časna mjesta, jer su stupovi svijeta VJEČNOG, na njih je on postavio nadzemaljski svijet. 9 Korake svojih pobožnih čuva on dobro, a opaki izginu u mraku; jer svojom snagom ne dolazi čovjek do pobjede. 10 VJEČNI će ga satrti, tko mu se protivi, s neba će zagrmjeti gromom. Krajevima zemlje sudit će VJEČNI, kralju svojemu dat će snagu, uzvisit će moć pomazaniku svojemu."

Roš hašana - drugi dan

Berešit 22,1 - 22,24

B"H

& Bamidbar 29,1 - 29,6

Rišon 22,1-3 -- Prvi Pozvanik/Koen

Vajehi ahar hadevarim ha'ele veba'Elohim nisa et-Avraham vajomer elav Avraham vajomer hineni.

(poglavlje 22)

1 Poslije tih događaja B-g stavi Avrahama na kušnju. Zovnu ga: »Avrahame!« On odgovori: »Evo me!« 2 B-g nastavi: »Uzmi svoga sina, jedinca svoga Jichaka koga ljubiš, i pođi u krajinu Moriju pa ga ondje prinesi kao žrtvu paljenicu na brdu koje ću ti pokazati.« 3 Ujutro Avraham podrani, osamari magarca, sa sobom povede dvojicu svojih slugu i svog sina Jichaka, pošto je prije nacijepao drva za žrtvu paljenicu, i uputi se na mjesto koje mu je B-g označio.

Šeni 22,4-8 -- Drugi Pozvanik/Levi

Bajom hašliši vajisa Avraham et-ejnav vajar et-hamakom merahok.

4 Treći dan Avraham podigne oči i opazi mjesto izdaleka. 5 Avraham onda reče slugama: »Vi ostanite ovdje uz magarca, a ja i dječak odosmo gore da se poklonimo, pa ćemo se vratiti k vama.« 6 Avraham uzme drva za žrtvu paljenicu, stavi ih na sina Jichaka, a u svoju ruku uzme kremen i nož. Tako pođu obojica zajedno. 7 Onda Jichak reče svome ocu Avrahamu: »Oče!« »Evo me, sine!« - javi se on. »Evo kremen i drva«, opet će sin, »ali gdje je janje za žrtvu paljenicu?« 8 »B-g će već providjeti janje za žrtvu paljenicu, sine moj!« - odgovori Avraham. I nastave put.

Šliši 22,9-14 -- Treći Pozvanik

Vajavo'u el-hamakom ašer amar-lo ha'Elohim vajiven šam Avraham et-hamizbe'ah vaja'aroh et-ha'ecim vaja'akod et-Jichak beno vajasem oto al-hamizbe'ah mima'al la'ecim.

9 Stignu na mjesto o kojemu je B-g govorio. Ondje Avraham podigne žrtvenik, naslaže drva, sveže svog sina Jichaka i položi ga po drvima na žrtvenik. 10 Pruži sad Avraham ruku i uzme nož da zakolje svog sina. 11 Uto ga zovne s neba anđeo VJEČNOG i poviče: »Avrahame! Avrahame!« »Evo me!« - odgovori on. 12 »Ne spuštaj ruku na dječaka«, reče, »niti mu što čini! Sad, evo, znam da se B-ga bojiš, jer nisi uskratio ni svog sina, jedinca svoga.« 13 Podiže Avraham oči i pogleda, i gle - za njim ovan, rogovima se zapleo u grmu. Tako Avraham ode, uzme ovna i prinese ga za žrtvu paljenicu

mjesto svoga sina. 14 Onome mjestu Avraham dade ime »VJEČNI provida«. Zato se danas veli: »Na brdu providanja VJEČNOG.«

Revi'i 22,15-19 -- Četvrti Pozvanik

Vajikra mal'ah HAŠEM el-Avraham šenit min-hašamajim.

15 Anđeo VJEČNOG zovne Avrahama s neba drugi put 16 i reče: »Kunem se samim sobom, izjavljuje VJEČNI: Kad si to učinio i nisi mi uskratio svog jedinca sina, 17 svoj ću blagoslov na te izliti i učiniti tvoje potomstvo brojnim poput zvijezda na nebu i pijeska na obali morskoj! A tvoji će potomci osvajati vrata svojih neprijatelja. 18 Budući da si poslušao moju zapovijed, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.« 19 Zatim se Avraham vrati k svojim slugama pa se zajedno upute u Beer Ševu. U Beer Ševi se Avraham nastani.

Hamiši 22,20-24 -- Peti Pozvanik

Vajehi aharej hadevarim ha'ele vajugad le-Avraham lemor hine jalda Milka gam-hi banim le-Nahor ahiha.

20 Poslije tih događaja obavijeste Avrahama: »I tvome bratu Nahoru Milka je porodila djecu: 21 njegova prvorodenca Usa, brata mu Buza i Kemuela - oca Aramova, 22 Keseda, Haza, Pildaša, Jidlafa i Betuela.« 23 Betuel je bio otac Rivkin. Njih je osam rodila Milka Nahoru, Avrahamovu bratu. 24 A i njegova suložnica, kojoj bijaše ime Reuma, rodila je Tebaha, Gahama, Tahaša i Maaku.

Maftir Bamidbar 29,1 - 29,6

Uvahodeš hašvi'i be'ehad lahodeš mikra-kodeš jihje lahem kol-melehet avoda lo ta'asu jom teru'a jihje lahem.

1 'U sedmome mjesecu, na prvi dan mjeseca, imajte sveti saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. Neka vam to bude Dan sazivanja. 2 Za paljenicu na ugodan miris VJEČNOM prinesite: jednoga junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca bez mane. 3 Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješana s uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije desetine efe na ovna 4 i jedna desetina efe na svakoga od onih sedam janjaca. 5 Neka bude jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši obred pomirenja. 6 Neka to bude povrh paljenice o mlađaku mjesecu i njezine prinosnice, povrh trajne paljenice i njezine prinosnice i povrh njihovih propisanih ljevanica, žrtva spaljena na ugodan miris VJEČNOM.'

Haftara - Roš hašana 2. dan

Jirmijahu 31,1 - 31,19

Ko amar HAŠEM maca hen bamidbar am sridej harev haloh lehargi'o Jisra'el.

(poglavlje 31)

1 "U ono vrijeme", govori VJEČNI, "ja ću biti B-g svima plemenima Izraelovim, i oni će biti moj narod." 2 Ovako veli VJEČNI: "Milost je našao u pustinji narod, što je umaknuo maču. U svoje počivalište otišao je Izrael." 3 Iz daljine objavio mi se VJEČNI: "Ljubavlju vječnom ljubim te, zato sam ti tako dugo sačuvao milost. 4 Opet je zidam, i bit ćeš sazidana, djevojko Izraelova! Opet ćeš se kititi bubnjevima, izlazit ćeš u veselom kolu! 5 Opet ćeš saditi vinograde na brdima Samarije! Tko ih zasadi od njih će brati. 6 Jest, dolazi vrijeme, kad će vikati čuvar na gorama Efrajimovim: 'Ustanite, zaputimo na Cion VJEČNOM, B-gu svojemu!'" 7 Jer ovako veli VJEČNI: "Pjevajte u radosti Jaakovu, radujte se zbog glave naroda! Javljajte to, slavite i govorite: VJEČNI je izbavio narod svoj, ostatak Izraelov.' 8 Evo, ja ih dovedim opet iz zemlje sjeverne i s krajeva zemlje, među njima i slijepe i hrome, trudne i porodilje. U velikom mnoštvu dolaze kući. 9 Dolaze plačući, ja ih pratim i tješim, vodim ih k potocima, ravnim putom, gdje se ne spotiču; jer sam otac Izraelu. Efrajim je moj prvorođeni sin." 10 Čujte, narodi, riječ VJEČNOG! Objavite je na otocima najdaljim i recite: "Koji je razasuo Izraela, skuplja ga opet i čuva ga kao pastir stado svoje." 11 Jer je VJEČNI otkupio Jaakova, oslobodio ga iz ruku onoga, koji je jači od njega. 12 Dolaze i pjevaju na visini cionskoj. Sjaju od radosti zbog spasenja VJEČNOG: zbog žita, zbog vina i ulja, zbog janjadi i teladi. Duša je njihova kao vrt obilno navodnjen: neće više trebati tužiti. 13 Sada se veseli djevojka u kolu, mladić i starac zajedno. "Promjenjujem žalost njihovu u radost, nakon boli dajem im utjehu i veselje. 14 Razblažujem dušu svećenikovu pretilinom. Narod je moj nasićen darova mojih", govori VJEČNI. 15 Ovako veli VJEČNI: "Čuj, jauk se čuje u Rami, gorko plakanje! Rahel oplakuje djecu svoju, - neće da se utješi - djecu svoju, jer nijedno ne živi više." 16 Ovako veli VJEČNI: "Zabrani glasu svojemu tugovanje, očima svojim suze, jer će nevolji tvojoj biti plaća njezina," govori VJEČNI. "Oni se vraćaju kući iz zemlje neprijateljske. 17 Budućnost tvoja ima nadu", govori VJEČNI. "Djeca se tvoja vraćaju natrag u svoju zemlju." 18 "Čujem doista Efrajima gdje tuguje: "Kaznio si me, primio sam kaznu kao pomamno goveče. Dovedi me kući, ja ću se obratiti, jer si ti VJEČNI, B-g moj. 19 Otkad sam te ostavio, pokajao sam se za to. Kad sam to uvidio, udarao sam se u prsa svoja. Crvenim se i stidim se; jer moram okajati sramotu mladosti svoje.

Com Gedafja

Šemot 32,11 - 34,10

B"H

Rišon/Kohen 32,11-14 -- Prvi Pozvanik/Koen

Vajehal Moše et-penej HAŠEM Elohav vajomer lama HAŠEM jehere apha be'ameha ašer hoceta me'erec Micrajim beho'ah gadol uvejad hazaka.

(poglavlje 32)

11 Moše je gledao da ublaži VJEČNOG, B-ga svojega, pa reče: "Zašto, VJEČNI, da se raspaljuje gnjev tvoj na narod tvoj, što si ga izveo iz zemlje egipatske snagom velikom i rukom jakom? 12 Zašto da mogu reći Egipćani: 'Lukavo ih izvede, da ih pomori u gorama i da ih istrijebi sa zemlje!' Povrati se od raspaljenoga gnjeva svojega, i neka ti bude žao zbog zla, što si ga namijenio narodu svojemu. 13 Spomeni se Avrahama, Jichaka i Israela, slugu svojih, kojima si se sam sobom zakleo i obećao: 'Umnožit ću potomstvo vaše kao zvijezde na nebu i svu tu zemlju, o kojoj sam govorio, dat ću potomcima vašim, i oni je imaju zauvijek posjedovati.' " 14 Tada se sažali VJEČNI radi zla, kojim se bio zaprijetio narodu svojemu.

Šeni/Levi 34,1-3 -- Drugi Pozvanik/Levi

Vajomer HAŠEM el-Mošē psol-leha šnej-luhot avanim karišonim vehatavti al-haluhot et-hadevarim ašer haju al-haluhot harišonim ašer šibarta.

(poglavlje 34)

1 VJEČNI zapovjedi Mošeu: "Isteši sebi dvije ploče od kamena, kao što su bile prve, da napišem na ploče zapovijedi, što su stajale na prvim pločama, koje si razbio. 2 Budi tada spreman za sutra, da rano izađeš na goru Sinaj i tamo na vrhu gore stupiš preda me. 3 Nitko ne smije izaći s tobom gore i pojaviti se na čitavoj gori. Ni ovce ni goveda ne smiju pasti uz ovu goru."

Šliši 34,4-10 -- Treći Pozvanik/Israel

Vajifsol šnej-luhot avanim karišonim vajaškem Moše vaboker vaja'al el-har Sinaj ka'ašer civa HAŠEM oto vajikah bejado šnej luhot avanim.

4 I on tako istesa sebi dvije ploče od kamena, kao što su bile prve. Sutradan u rano jutro ustade Moše i izađe na goru Sinaj, kao što mu je bio zapovjedio VJEČNI. Dvije ploče kamene uze u ruku sa sobom. 5 Kad onda VJEČNI siđe dolje u oblaku, stade on tamo uz njega i prizva ime VJEČNOG. 6 Tada prođe VJEČNI ispred njega i oglasi se: "VJEČNI, B-g milosrdan i milostiv, strpljiv, bogat milošću

i vjernošću, 7 Koji čuva vjernost tisućama, koji prašta krivnju, opačinu i grijeh, ali nikoga ne pušta bez kazne, nego zlodjela otaca pohodi na djeci i na unučadi, na trećem i četvrtom koljenu." 8 Moše se prignu brže sve do zemlje, pokloni se. 9 Tada reče: "Ako sam našao milost u očima tvojim, VJEČNI, onda neka bi išao VJEČNI u našoj sredini. Ako je i tvrdovrat narod, oprosti nam ipak zlodjela naša i grijeh naš i daj da budemo tvoja svojina." 10 On reče: "Evo, ja sklapam zavjet. Pred cijelim narodom tvojim učinit ću čudesa, kakva se nisu dogodila na svoj zemlji i ni u kojem narodu, i narod, među kojim živiš, vidjet će djelovanje VJEČNOG, jer čudovito je, što ću učiniti na tebi.

Adaptirano iz više hrvatskih prijevoda